

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118388844
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6118388844.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a sudcov JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša, v spore žalobcu: Bytové družstvo Prešov, so sídlom Bajkalská 30, 080 01 Prešov, IČO: 00 173 665, právne zastúpený: JUDr. Daniel Boľanovský, advokát, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, 080 01 Prešov, P. O. Box 88, o zaplatenie 2 712,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/56/2019-313 z 19.07.2023 takto

rozhodol:

- I. Odvolanie odmieta.
- II. Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2 712,20 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania.

2. Odvolaním napadnutým uznesením Okresného súdu Prešov bola zamietnutá sťažnosť žalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/56/2019-293 zo dňa 14.04.2023, ktorým bolo rozhodnuté o výške trov konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania vo výške 660,38 Eur, trovy odvolacieho konania vo výške 145,20 Eur a trovy dovolacieho konania vo výške 146,18 Eur, na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Napadnuté uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu 08.08.2023 a žalovanému 15.08.2023.

3. Napadnuté rozhodnutie založil Okresný súd Prešov na aplikácii § 239 ods. 1, § 242, § 243, § 248, § 249 a § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4. Pri svojom rozhodnutí vychádzal z predchádzajúcich výsledkov sporového konania, v zmysle ktorých bolo o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/56/2019-156 z 18.06.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoCsp/11/2020-218 z 09.06.2020 a o nároku na náhradu trov dovolacieho konania uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.02.2023, sp. zn. 4Cdo/18/2023. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný nenapáda nesprávne priznanú výšku náhrady trov konania, ale len rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky, ktoré rozhodovali vo veciach. Poukázal na to, že o trovách konania sa v civilnom sporovom konaní rozhoduje v dvoch fázach, najskôr o nároku na náhradu trov konania a až následne o ich výške a to uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V súvislosti s rozhodovaním o výške nároku na náhradu trov konania poukázal na viazanosť súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými vo veci samej, v ktorých už bolo o tomto nároku rozhodnuté. Uviedol, že aj keď žalovanému bolo priznané oslobodenie od platenia

súdnych poplatkov, táto skutočnosť ho nezbavuje povinnosti uhradiť žalobcovi trovy konania v zmysle právoplatných rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania. Poukázal aj na jednu z osobitných náležitostí sťažnosti voči rozhodnutiu súdu vydaného vyšším súdnym úradníkom v zmysle § 243 CSP, ktorou je uviesť, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne, čo v súdnom prípade sťažovateľ nespĺnil. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že sťažnosť žalovaného je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú. V závere napadnutého uznesenia pripojil poučenie, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

5. Označené uznesenie Okresného súdu Prešov napadol žalovaný odvolaním, ktoré elektronicky doručil 31.08.2023 a písomne osobne doplnil podaním doručeným 04.09.2023. Podané odvolanie v podstatnom odôvodňoval poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 346/08-37 a IV. ÚS 296/2011-66 ako aj na oslobodenie od súdnych poplatkov priznané mu v priebehu sporového konania. Argumentoval tiež nevysporiadaním sa konajúcich súdov s ním vznesenými námietkami v priebehu konania, rozpormi v rozhodnutiach vydaných v jeho právnej veci pred vydaním odvolaním napádaného uznesenia, ako aj priebehom a výsledkami iných konaní, v ktorých bol sporovou stranou (napr. sp. zn. 19C/14/2022, 15C/14/2022, 8Csp/93/2018, 21Cb/176/2007 vedených pred Okresným súdom Prešov, sp. zn. 1Cob/79/2008 vednom pred Krajským súdom v Prešove a iné). Namietal pritom, že rozhodnutia súdu prvej inštancie sú arbitrárne, nepreskúmateľné a vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a predstavujú porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Podľa neho bola vec nesprávne právne posúdená, keď na uvedený spor nebol aplikovaný § 257 CSP, pričom nemožnosťou jeho aplikácie sa sudy bližšie nezaoberali, z dôvodu ktorého považuje rozsudky vydané vo svojej veci za nepreskúmateľné. Výnimočnosť sporu podľa neho spočíva tiež v skutočnosti, že sa jedná o spor v bytovom dome medzi vlastníkom bytu a Bytovým družstvom Prešov, pričom výkon jeho práva úzko súvisí so základným ľudským právom – právom na bývanie. S poukazom na to, že žalobca 06.04.2022 uspokojil svoju pohľadávku, sám, nezákonným spôsobom a pred rozhodnutím nezávislého súdu navrhol, aby odvolaním napadnuté uznesenie odvolací súd zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo sám o veci rozhodol.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená strana sporu (§ 359 CSP), vec preskúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP), a to najskôr prípustnosť uplatneného opravného prostriedku z hľadísk uvedených v § 355 a nasl. CSP, pričom dospel k záveru, že podané odvolanie nie je prípustné.

8. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

10. Z § 262 ods. 1 CSP vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pod rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, treba rozumieť len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 105/2017 zo dňa 31.07.2017).

11. Civilný sporový poriadok vo svojom ustanovení § 262 ods. 2 uvádza, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré je treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). V danom prípade je teda sťažnosť prostriedkom procesnej obrany proti uzneseniam vydaným súdnym úradníkom a to vtedy, ak sa takéto uznesenie doručuje v zmysle § 235 ods. 2 CSP. Sťažnosť pritom nemá devolutívny účinok, z dôvodu ktorého o nej rozhoduje vždy súd tej istej inštancie. Z hľadiska systematiky Civilného sporového poriadku je sťažnosť zaradená v druhom diely piatej hlavy druhej časti zákona, čo znamená, že ide o inštitút základného konania v prvej inštancii. Jeho umiestnenie v štruktúre zákona umožňuje spoľahlivo ustáliť záver, že nejde o opravný prostriedok.

12. Opravné prostriedky normuje Civilný sporový poriadok vo svojej štvrtej časti, pričom možno konštatovať, že civilné procesné právo operuje s tzv. numerus clausus čo do počtu opravných prostriedkov. Výpočet opravných prostriedkov upravených v štvrtej časti Civilného sporového poriadku je uzavretý taxatívnym výpočtom, ktorý nemožno analogicky rozširovať. Zároveň platí, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie len, ak to zákon pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP).

13. Civilný sporový poriadok teda výslovne upravuje niektoré právomoci súdnych úradníkov, a to napríklad v § 262 ods. 2 CSP, v ktorom upravuje povinnosť súdneho úradníka rozhodnúť o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Hoci to Civilný sporový poriadok výslovne nezakotvuje, sťažnosť nie je prípustná proti rozhodnutiu sudcu, ani senátu, a to ani vtedy, ak sudca na základe sťažnosti rozhodol o výške nároku na náhradu trov konania. Rozhodovanie sudcu súdu prvej inštancie o sťažnosti voči rozhodnutiu o výške už priznaného nároku na náhradu trov konania treba preto považovať za konečné rozhodnutie. Formálne totiž síce o sťažnosti rozhoduje sudca okresného súdu, teda súdu prvej inštancie, ale v danom prípade sudca pri tomto rozhodovaní plní funkciu opravného súdu.

14. Prípustnosť odvolania voči žalovaným napadnutému uzneseniu nemôže zakladať ani § 357 písm. m) CSP. Uvedené zákonné ustanovenie totiž pripúšťa odvolanie len proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, nie o ich výške a zároveň len vo väzbe na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 261 ods. 1 CSP).

15. Vzhľadom na to, že v danom prípade odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie postupom podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť tak, ako to vyplýva z výroku I. tohto uznesenia.

16. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak, fakticky plne úspešný bol žalobca, ktorému by v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobca, ani jeho právny zástupca vo veci nepodali žiadne vyjadrenie k podanému odvolaniu, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili a podľa obsahu spisu žalobcovi ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania vyplývajúcou z čl. 17 Základných princípov CSP. Preto bolo o nároku na náhradu odvolacích trov konania rozhodnuté tak, ako to vyplýva z výroku II. tohto uznesenia.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).